

ק"פ (תל אביב) 27802-02-25 - הקובל: נ' קרן אור אטיאס

ק"פ (תל-אביב-יפו) 27802-02-25 - הקובל: נ' קרן אור אטיאס ואח'שלום תל-אביב-יפו
ק"פ (תל-אביב-יפו) 27802-02-25

הקובל:

רגב אטיאס

ע"י עו"ד מתן לקר

נגד

1. קרן אור אטיאס

2. אלי ברששת

3. רחל ברששת

כולם ע"י עו"ד אריה ברוך וע"י עו"ד שי יהושע דיכטר

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[19.01.2026]

כבוד השופט איתי הרמלין

החלטה בטענות מקדמיות

1. ב-11.2.2025 הגיש הקובל קובלנה נגד גרושתו (נאשמת 1) והוריה (נאשמים 2 ו-3). בנוסחה המקורי, שעליו היה

חתום הקובל, נפרשה הקובלנה על פני 69 עמודים. מייד לאחר הגשתה הוריתי לקובל לתקן את הקובלנה כך

שתתאם להוראות סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (החסד"פ) בעניין תוכנו של כתב

אישום, והתרעתי בפניו שאם לא יתקן את הקובלנה כאמור אשקול למוחקה או לחייבו למנות לעצמו עורך דין כאמור

בסעיף 73 לחסד"פ.

2. ב-10.3.2025 הגיש הקובל בעצמו קובלנה מתוקנת שהייתה הפעם בת 58 עמודים. בהחלטתי מיום 11.3.2025

כתבתי בעניין נוסחה השני של הקובלנה כך:

"קשה למצוא דמיון בין כתב הקובלנה לבין כתב אישום. כתב הקובלנה הארוך עד מאד אינו מחולק לאישומים וקשה עד מאד להבינו. הוא כולל קטעים רבים שאינם רלוונטיים לקובלנה כגון תיאור של הליכים משפטיים קודמים בין הצדדים (עמ' 2 ו-38 למשל), התייחסות לרישום בתו של הקובל למוסדות חינוכיים (עמ' 9) התייחסות לתיקי הוצאה לפועל של הקובל (עמ' 37), התייחסות לחסימת הקובל בווטסאפ (עמ' 38), התייחסות לפיטורי עורך דינו של הקובל בהליך אחר (עמ' 39), תיאור של תקשורת של הקובל עם גורמים שונים (עמ' 40-41). כתב הקובלנה כולל חלקים רבים שאין מקומם בכתב אישום כגון ציטוטים מתוך כללי האתיקה לשופטים ומן המקורות (עמ' 58) הבעת דעה של הקובל על עניינים שונים כגון: "והלוא בגלל מקרים כאלה נתן החוק משקל כבד לעבירות כגון עדות שקר עד 9 שנות מאסר!!!!" ו"על כל פנים זה הכרת פנים וודאי, בין אם תחת הרגל ובין אם במזיד!!!" (עמ' 43). לעיתים מנוסחים הדברים כשאלות רטוריות - כגון: "ישאל הקובל את הנאשמת וב"כ: איך אינכם מכירות את התיק, אם הנאשמת פתחה אותו בעצמה, והיא הגישה את התלונה???" (עמ' 3), ו"היש יותר מפליל מזה???" (עמ' 17) ו"היתן הורה לבתו לשמוע כאלה דברים במשך שנתיים ברציפות?" (עמ' 23). כתב הקובלנה גם מפנה לראיות שצורפו אליו בניגוד לדין, ואף מתייחס לראיות שאינן קבילות כגון תוצאות של בדיקות פוליגרף. מעל לכל אלה עומדת העובדה שלא ניתן להבין כלל את כוונתו המשפטית של הקובל בכתב הקובלנה".

בסיום החלטתי קבעתי כי "הואיל וניסוח הקובלנה המתוקנת מלמד כי הקובל אינו מסוגל לנהל את הקובלנה בעצמו, אני קובע כי הקובל ימנה לעצמו עורך דין עד 11.4.2025, שאם לא כן, הקובלנה תבוטל בהתאם לחוק".

3. בעקבות החלטתי מ-11.3.2025 מינה לעצמו הקובל עורך דין. עורך הדין ביקש לצרף לקובלנה המתוקנת נספחים, כיוון שלדבריו לא הצליח לשכנע את הקובל שלא לעשות כן. לאחר שהבהרתי שבהתאם לדין אין לצרף לקובלנה ראיות, ביקש עורך הדין מספר אורכות להגשת קובלנה מתוקנת.

4. ב-8.6.2025 הגיש הקובל באמצעות עורך דינו קובלנה מתוקנת בת 5 עמודים. בהתאם להנחייתי, הגיש עורך הדין למחרת היום נוסח חדש שכלל את כתובותיהם של הנאשמים. את הקובלנה בנוסחה השלישי (ולמעשה הרביעי) קבעתי להקראה.

5. הנאשמים העמידו לעצמם עורכי דין, ובעוד הסניגורים פונים לבית המשפט בבקשות מקדמיות שונות, הגיש הקובל לבית המשפט מסמך שהכתיר כ"הצהרת נפגע עבירה". מסמך זה על נספחיו השרע על פני 263 עמודים.

6. לאחר מספר הליכים טכניים בתיק הגישו הסניגורים ב-8.10.2025 "בקשה לביטול ולסילוק הקובלנה על הסף", והקובל הגיש את התנגדותו לבקשה. בהחלטתי מיום 21.10.2025 כתבתי:

"1. הבקשה הוגשה תחת כותרת של בקשה לביטול ולסילוק הקובלנה וסילוקה על הסף. במהות מדובר בטענות מקדמיות לפי סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (החסד"פ). הסניגור טוען למעשה לקיומו של פגם או פסול בכתב האישום לפי סעיף 149(3) לחוק ושביטולו של כתב האישום מוצדק גם מכוח ההגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחוק.

2. הסניגורים טוענים בין היתר לקיומם של הפגמים הבאים בקובלנה (שכמוה ככתב אישום):

א. הקובלנה מתייחסת לעבירות רבות שעל פי החוק לא ניתן לדון בהן במסגרת קובלנה.

ב. הקובלנה אינה מנוסחת באופן בהיר, שיאפשר לנאשמים להבינה, להשיב לה ולהתגונן בפניה.

ג. הקובלנה אינה מציינת את המקום והזמן שבו בוצעו לפי הטענה העבירות.

ד. הקובלנה כוללת פרטים רבים שאינם רלוונטיים להוכחת העבירות הנטענות.

ה. הקובלנה אינה מפרטת מה הם המעשים של הנאשמים שמהווים עבירה ובמיוחד נכונים הדברים לגבי נאשמים 2

3.ו-

3. הסניגורים מעלים טענות שונות גם נגד רשימת העדים המפורטת בקובלנה, שחלקם הם עורכי דין המחויבים בחיסיון

ואחרים שאינם מזוהים בפירוט, וכן גופים שונים שאינם יכולים להעיד בבית המשפט כי אינם בני אדם".

בסיום החלטתי קבעתי:

"8. עיון בכתב הקובלנה מלמד כי כל טענות הנאשמים שפורטו בפסקאות 2 ו-3 לעיל הן נכונות - הקובלנה אינה

בהירה, כוללת התייחסות לעבירות שהנאשמים אינם מואשמים בהן בקובלנה ולפרטים רבים שאינם רלוונטיים להוכחת

העבירות שבהן הם נאשמים, שיש בהוספתם השחרה של הנאשמים שאין מקומה בקובלנה. בצד זאת הקובלנה אינה

מפרטת את המעשים הרלוונטיים לסעיפי החוק שבהם מואשמים הנאשמים, ובאופן ספציפי לא ברור אילו מעשים עשו

לפי הטענה נאשמים 2 ו-3 שיש בהם למלא יסודות של אחת העבירות שבהן הם נאשמים. בניסוחה הנוכחי של

הקובלנה אין לנאשמים אפשרות להתגונן באופן אפקטיבי.

9. בהתאם להוראות סעיף 150 לחסד"פ בטרם אורה על ביטול הקובלנה ניתנת לקובל הזדמנות נוספת לתקן את

הקובלנה כך שתהיה בהירה ומובנת, תסודר בהתאם לקבוע בסעיף 85 לחסד"פ, תכלול רק את העובדות החשובות

לשם הוכחת העבירות המיוחסות לנאשמים, לא תכלול התייחסות לעבירות שבהן הנאשמים אינן מואשמים ולפרטים

אחרים שאינם רלוונטיים, תפרט את המקום והמועד הרלוונטיים שבו בוצע כל מעשה אסור, ותפרט את חלקו של כל

אחד מן הנאשמים בביצוע כל מעשה אסור, ותכלול רק עדים שאמנם יכולים להעיד במשפט.

7. עוד בטרם הגיש בא כוחו קובלנה מתוקנת חדשה, הגיש הקובל עצמו, שלא באמצעות עורך דינו, "בקשה להגשת

ראיות נלוות ובקשות נוספות", שבעקבותיה הבהרתי לו שאין להגיש בשלב זה של המשפט ראיות, ושעליו לפנות לבית

המשפט רק באמצעות עורך דינו.

8. בעקבות בקשותיו של הקובל לקבלת ארכות קבעתי כמועד אחרון להגשת קובלנה מתוקנת את ה-8.12.2025. הואיל ועד למועד זה לא הוגשה קובלנה מתוקנת, הגישו הסניגורים ביום חמישי 11.12.2025 "בקשה דחופה לקבל החלטה בבקשה המנומקת לביטול כתב הקובלנה". מעבר לביטול מידי של הקובלנה ביקשו הסניגורים כי אחייב את הקובל ב"הוצאות גבוהות ולדוגמא ושכר טירחת עורכי דין ומע"מ כדין".
9. בטרם התייחסתי לבקשת הסניגורים, הגיש הקובל ביום ראשון 14.12.2025 באמצעות עורך דינו נוסח רביעי של הקובלנה (או חמישי אם מתחשבים בכך שאחד הנוסחים לא כלל כתובות של הנאשמים). בנוסח זה נותרה רק נאשמת מספר 1, ואילו נאשמים 2 ו-3 נמחקו ושמותיהם נוספו לרשימת עדי התביעה. בעקבות הגשת הקובלנה המתוקנת ביקשתי מן הסניגורים שיבהירו כיצד הם מבקשים להמשיך בהליך.
10. הסניגורים תיארו את נוסח הקובלנה החדש ככזה שבו: "הקובל ממשיך בתעלוליו ואף מביאם לקצה ההתנהלות המקוממת, ואף עושה חוכא ואיטלולא מההחלטות וההזדמנויות הרבות שקיבל מבית המשפט ואף לפני משורת הדין - הגדיל והגדיש את הסאה". לטענת הסניגורים, כל ששינה הקובל יחסית לנוסח הקובלנה המקורי הוא שהעביר את הורי נאשמת 1 ממעמד של נאשמים נוספים למעמד של עדים, אף על פי שבמהות השאירם כנאשמים. כתב הקובלנה נותר לפי הטענה מבולבל, בלתי ברור כולל פרטים שאינם רלוונטיים, ואינו תואם את הוראות סעיף 85 לחסד"פ. כמו כן, לטענתם של הסניגורים, בניגוד להחלטתי גם בנוסח המתוקן של הקובלנה ממשיך הקובל ומתייחס לעבירות שלא ניתן לכלול בקובלנה כגון עדות שקר, שיבוש מהלכי משפט, בידוי ראיות, זיוף, הונאה וגניבה. הואיל ולדברי הסניגורים הקובל "מיצה ומעבר לכך את זכויותיו הגיעה העת שבית המשפט יעתר ויעשה את האיזון הנכון בין מתן הזדמנות סבירה מחד לבין ניצול לרעה של ההליך מאידך, כפי שנעשה ע"י הקובל שוב ושוב, וליתן דעתו לזכויות הנקבלים". כיוון שכתב הקובלנה פסול לטענתם מיסודו, אינו עומד בדרישות החוק והדין ובהנחיות בית המשפט, עתרו הסניגורים לביטול הקובלנה וחזרו על בקשתם לחייב את הקובל בהוצאות ושכר טרחה.
11. ב"כ הקובל הגיב לבקשת הסניגורים בטענה כי "תיאור עובדתי רחב אינו פוסל כתב קובלנה", ובאופן ספציפי טען שאין פסול בכך שבקובלנה מתוארות עבירות שלא ניתן להאשים בגינן במסגרת קובלנה. לדבריו, אין כל מניעה "לתאר מסכת עובדתית הכוללת מעשים המהווים עבירות אחרות כל עוד הוראות החיקוק בפרק האישום מוגבלות לעבירות המותרות. לטענת ב"כ הקובל, "תיאור מעשי המרמה, הזיוף, והצגת מצגי השווא חיוני להוכחת היסוד הנפשי של 'כוונה לפגוע' בעבירת לשון הרע... ולהוכחת המניע מאחורי האיומים והתקיפה". לתמיכה בטענותיו הפנה ב"כ הקובל לשלושה מקורות: "רע"פ 7015/15 צ'רני נ' מדינת ישראל"; "ע"פ 122/84 מדינת ישראל נ' עזריאל" וק"פ (תל אביב) 8981-06-24 גבעתי נ' פרי (החלטה מיום 27.10.2024) שבה לפי טענת ב"כ הקובל התיר בית המשפט להכליל בכתב קובלנה עובדות על פרסומים ישנים שלא נכללו בה במקור. בהמשך התגובה פירט ב"כ הקובל את מה שהן לדעתו הצדקות לדיון בקובלנה.
12. לאחר שקראתי את תגובת ב"כ הקובל ניסיתי ללא הצלחה לאתר את "רע"פ 7015/15 צ'רני נ' מדינת ישראל" ואת "ע"פ 122/84 מדינת ישראל נ' עזריאל", שאליהם הפנה ב"כ הקובל. כמו כן, בדיקתי העלטה שכל שנכתב בהחלטה מ-27.10.2024 בק"פ (תל אביב) 8981-06-24 גבעתי נ' פרי הוא: "לתגובת ב"כ הנקבל עד ליום 29.10.2024. המזכירות תעביר". לפיכך, ביקשתי מב"כ הקובל שיגיש את שלוש ההחלטות שאליהן פיון בכתב הטענות שהגיש.

13. בתגובה להחלטתי שלפיה היה עליו להגיש את ההחלטות שאליהן הוא מכון, הגיש ב"כ הקובל, ללא קבלת רשות לכך, תגובה בת שלושה עמודים שאינה נוגעת רק לאסמכתאות שאליהן הפנה. אשר לשני פסקי הדין של בית המשפט העליון שאליהם הפנה, כתב ב"כ הקובל בפסקה 3 לתגובתו: "המובאות המשפטיות... הוכנסו בשוגג מתוך רשימת אסמכתאות ארוכה שאינה רלוונטית במישרין למסכת המשפטית הנדרשת. הח"מ מבקש למחוק הפניות אלו". אשר להפניה להחלטה בקובלנה הפלילית כתב: "בעוד שהתגובה ציינה בטעות כי בית המשפט אישר את הכללת העובדות ההיסטוריות, עיון בהחלטה המקורית מיום 31.8.2025 מלמד כי בית המשפט אמנם הותיר את הקובלנה על כנה, אך הורה על מחיקת סעיפים המתייחסים להליכי עבר... הח"מ מבקש להבהיר כי הכוונה הייתה להפנות לעקרונות המשפטיים הכלליים הנידונים שם, ולא להטעות, חלילה, באשר לתוצאה האופרטיבית של אותו מקרה ספציפי". בהמשך התגובה כתב ב"כ הקובל: "הבהרה לעניין טעויות הסופר, הח"מ מבקש להבהיר כי עקב תקלה טכנית בעריכת המסמך ואיחוד גרסאות עבודה, נפלו טעויות סופר בציון מספרי הליכים מסוימים בתגובה המקורית. הח"מ מצר על כך ומבקש מבית המשפט לקבל את התיקונים המפורטים להלן, המבהירים כי אין מדובר בפסיקה שאינה קיימת, אלא בטעות בהקלדת מראה המקום... עניין "עזריאל" נרשם בטעות "122/84 מדינת ישראל נ' עזריאל" המראה מקום המדויק אליו התכוון הקובל הוא: ת"פ (ראשון לציון) 44917-02-18 מדינת ישראל נ' אסתר עזריאל. דגשים לעניין פסק [דין] רע"פ 7015/15 צ'רני נ' מדינת ישראל ופרשת הולילנד הח"מ מבקש להדגיש כי מספר ההליך נכתב בשגגה כרע"פ 7015/15 עסקינן בתיק עם מאות עמודים והמראה מקום שלו לידיעה הוא ע"פ 4735/14 הלל צ'רני ואח' נ' מדינת ישראל... בית המשפט העליון נדרש שם למסכת ראייתית ועובדתית המשתרעת על פני מאות עמודים... הקובל ידגיש כי הפסיקה שהובאה הינה קיימת ואין מדובר בפסקי דין שאינם קיימים, והיו ככל הנראה טעויות סופר באשר למספרי התיקים כפי שפרט דלעיל".

14. כאמור לעיל, בתגובה להחלטתי שיגיש את ההחלטות שאליהן הפנה, הגיש ב"כ הקובל, ללא קבלת רשות, כתב טענות ובו הוא מעלה טענות לגוף העניין. בכתב טענות זה הוא טוען שטענותיו בכתב הטענות הקודם "מעוגנות היטב בהלכות בית המשפט העליון", והפנה לפסקה 29 בע"פ 5955/22 מדינת ישראל נ' שאול אלוביץ (13.7.2023), כאשר שם לטענתו בית המשפט העליון "קבע כי כתב האישום אינו מוגבל לתיאור הצר של יסודות העבירה אלא נועד להציג את התמונה העובדתית הכוללת, וגם הוספת ראיות נסיבתיות לכתב האישום אין בהם כדי לפסול את כתב האישום". עיון בפסקה שאליה הפנה ב"כ הקובל מעלה כי לא מניה ולא מקצתיה. ראשית, מדובר בפסקה שבה בית המשפט העליון מפרט טענה של המדינה בערעור, ולא בחלק מפרק ההכרעה בפסק הדין. יתר על כן, הדברים שכתב ב"כ הקובל אינם משקפים אף את טענתה של המדינה באותו ערעור שאינה קשורה כלל לטענותיו של ב"כ הקובל: "לצד זאת נטען כי גם לא היה מקום להישען על ההבחנה בין "מסקנה" לבין "עובדה" כנימוק המצדיק את ביטול האישומים. סודיות דיוני הוועדה הינה מסקנה עובדתית הנשענת על הראיות השונות בתיק. זאת כאשר ממצאים עובדתיים המגבשים את המסד העובדתי לצורך הכרעה שיפוטית ביחס לאשמתו של אדם יכולים להיקבע גם על דרך של מסקנה. עובדות המפורטות בכתב האישום יכולות להיות מוכחות בדרך של ראיות ישירות או בדרך של ראיות נסיבתיות, אך אין בכך כדי להביא לפגם כלשהו בכתב האישום".

15. ב"כ הקובל ביקש שכפי שנפסק בקובלנה שאליה הפנה, אם יחליט בית המשפט שאין מקום שבקובלנה תופיע התייחסות לעבירות שבהן הנאשמת אינה מואשמת, הוא יורה על מחיקת עובדות אלה, ולא על ביטול הקובלנה.
16. עוד הפנה ב"כ הקובל להנחיה 3.1 להנחיית פרקליט המדינה בעניין הכנה וניסוח של כתב אישום, שלפיה תובע המכליל נסיבה מחמירה של העבירה הרלוונטית לקביעת העונש, ישקול לפרטה בפרק המקדמי והכללי של כתב האישום או תחת הכותרת עובדות רקע.
17. עיון בנוסחה הרביעי של הקובלנה מלמד כי הקובל ציית רק באופן חלקי להנחיית מיום 21.10.2025 לתיקון הקובלנה. כפי שמציינים הסניגורים, בניגוד להוראתי הקובל לא מחק מן הקובלנה את הטענות שכלל בנוסחה הקודם של הקובלנה בדבר עבירות שביצעה הנאשמת שלא ניתן להאשימה בהן במסגרת קובלנה פלילית או שאינן קשורות לסעיפי העבירה המיוחסים לה בקובלנה: זיוף, גניבה, הונאה, שיבוש הליכי משפט, עדות שקר, הטרדה וקשירת קשר. ניסוח הקובלנה גם אינו בהיר ומסודר. עד כדי כך מגיעים הדברים שלא ברור כלל מן הקובלנה בגין אילו עובדות המפורטות בה מיוחסות לנאשמת עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ואיומים - למעשה נראה כי לא מפורטים בה חבלה או איומים. הקובלנה גם כוללת פרטים רבים שאינם רלוונטיים, והיא מנוסחת ברשלנות. כך למשל, נראה שהעבירה של תקיפה מיוחסת לנאשמת בגין הדברים המנוסחים בסעיף 11 לקובלנה כך: "הנאשמת ניסתה להיכנס לדירה בכוח, דחה את הקובל...". - כיוון שלא מצאתי בקובלנה תיאור של מעשה תקיפה אחר, אני מניח כי הכוונה הייתה לטעון שהנאשמת דחפה את הקובל. דוגמה נוספת לרשלנות בניסוח הקובלנה היא שגם לאחר שנותרה בקובלנה נאשמת אחת בלבד, בעובדותיה יש התייחסות לנאשמים שקשרו ביניהם.
18. אכן, בטרם הוראה על מחיקת קובלנה מן הראוי לאפשר לקובל לתקנה בהתאם להוראות סעיף 150 לחסד"פ, וכך נהגתי עד עתה גם בתיק זה. ואולם, כאשר גם לאחר ארבעה נוסחים שונים של הקובלנה היא לוקה בפגמים חמורים, ובאופן ספציפי לאחר שהקובל התעלם במפגיע מהנחייתו למחוק מן הקובלנה התייחסות לעבירות שהנאשמת אינה מואשמת בהן, אינני מוצא מקום לאפשר לקובל תיקון נוסף של הקובלנה.
19. לנוכח חזרת הקובל מהקובלנה נגד נאשמים 2 ו-3, אני מבטל את הקובלנה נגדם.
20. בעניינה של נאשמת 1 אני מקבל את הטענה לקיומו של פגם בקובלנה, ומבטל אותה מכוחם של סעיפים 149(3) ו-150 לחסד"פ. את החלטתי זו יש לקרוא יחד עם החלטתי מיום 21.10.2025, שבה פורט הבסיס המשפטי הנוגע לניסוחן של קובלנות.
21. עד ליום 27.1.2026 ינמק ב"כ הקובל מדוע אין מקום שאחייבו בהוצאות אישיות בגין הפנייה לפסקי דין שאינם קיימים ולהחלטה שאינה אומרת את שטען. עד ליום 27.1.2026 ינמקו הסניגורים את בקשתם לפסיקת הוצאות על בסיס הוראות הדין הפלילי בעניין זה.
- תזכורת פנימית ב-28.1.2026.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מיום המצאת ההחלטה.
- המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.
- ניתן היום, 19 בינואר 2026, בהיעדר הצדדים.